

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka ve věci

navrhovatele: T. G.

proti

odpůrci: statutární město Prostějov
sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov

o návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu konaném dne 11. 4. 2026 na území statutárního města Prostějov,

takto:

I. Návrh se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh

1. Návrhem podle § 91a odst. 1 písm. c) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) doručeným soudu dne 21. 4. 2026 se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu, které se konalo na území statutárního města Prostějov dne 11. 4. 2026 o otázce: *„Požadujete, aby byl v Prostějově vybudován původně odborníky doporučený a navržený krytý bazén délky 50 m s 10 drahami, variabilně 25 m s 20 drahami společně s wellness a saunovým centrem s širokým využitím pro veřejnost i sportovce všech odvětví?“*.
2. Z odpůrcem předloženého spisového materiálu pak vyplývá, že místní referendum proběhlo dne 11. 4. 2026 v čase 8:00-20:00. Výsledky místního referenda byly vyhlášeny tentýž den. Vzhledem k nízké účasti bylo hlasování v místním referendu neplatné a rozhodnutí nebylo závazné. Proběhlého místního referenda se zúčastnilo 13,078 % z celkového počtu 34 440 oprávněných osob. Bylo odevzdáno 4 504 obálek, z toho 4 475 platných hlasů. Pro variantu ANO hlasovalo 3 808 osob a pro variantu NE 665 osob, 2 osoby se zdržely hlasování (neoznačily křížkem žádnou odpověď na otázku).
3. Navrhovatel tvrdí, že položená referendová otázka byla hodnotově návodná, marketingově formulovaná, vnitřně neurčitá a nesrozumitelná pro průměrného voliče, čímž porušuje zásady svobodného a informovaného hlasování. Tyto vady reálně mohly ovlivnit jak

výsledek místního referenda, tak i míru volební účasti, a proto je dán důvod k vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu podle § 58 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o místním referendu“). V daném případě je zřejmé, že způsob formulace referendové otázky mohl: i) ovlivnit rozhodování části voličů ve prospěch odpovědi „ANO“; ii) vést k hlasování bez plného porozumění obsahu otázky; iii) negativně ovlivnit míru účasti oprávněných osob u referenda a tím narušit autenticitu výsledného rozhodnutí, jakož i platnost a závaznost referenda.

4. Co se týče návodnosti referendové otázky, ta je koncipována jako dlouhé souvětí s nejasně vymezenými technickými parametry bez vysvětlení ekonomických a právních důsledků jednotlivých variant. Použitá formulace „*původně odborníky doporučený a navržený*“ představuje hodnotící tvrzení, čímž předjímá „správnou“ odpověď, jednu z variant hodnotí pozitivně a voliče staví do role laika, který by se v případě své záporné odpovědi postavil proti odbornému stanovisku (blíže neurčených) expertů. Podobně je tomu u formulace „*s širokým využitím pro veřejnost i sportovce všech odvětví*“, kterážto formulace má zjevně pozitivní, propagační charakter a působí jako zřetelný argument ve prospěch odpovědi „ANO“.
5. Nesrozumitelnost a vnitřní neurčitost referendové otázky je dle navrhovatele dána tím, že v jediné otázce kumuluje více věcně odlišných rozhodnutí, a to: délku bazénu (50 m vs. variabilní 25 m); počet drah; existenci wellness a saunového centra, a cílový způsob a rozsah využití zařízení, v důsledku čehož neumožňuje voliči vyjádřit dílčí souhlas či nesouhlas s jednotlivými částmi návrhu (otázky). Fakticky tak došlo ke kumulaci více možných rozhodnutí (odpovědí) do odpovědi jediné. Části oprávněných osob navíc nemuselo být zřejmé, v čem má spočívat ona „*variabilita*“ předestřených řešení a hlasují-li tedy pro délku bazénu 50 m či 25 m, nehledě na to, že slovní spojení jako „*široké využití*“ a „*pro sportovce všech odvětví*“ jsou právně nedefinované, fakticky neměřitelné a nejednoznačné. Výsledek referenda proto neumožňuje určit, ke kterému konkrétnímu řešení se voliči fakticky vyslovili, což je v rozporu s účelem místního referenda jako nástroje přímého rozhodování o konkrétní otázce samosprávy.

II. Vyjádření odpůrce

6. Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu nejdříve popsal okolnosti, včetně rozhodování zastupitelstva města Prostějov o zahájení přípravy investiční akce „Rozšíření Aquaparku v Prostějově – novostavba krytého bazénu,“ jehož součástí měl být plavecký bazén o velikosti 25m x 8 drah, relaxačně – zábavní část s vodními atrakcemi a saunový svět (viz usnesení č. ZM/2023/09/09 ze dne 12. 12. 2023). Následně usnesením č. ZM/2024/12/28 ze dne 25. 6. 2024 zastupitelstvo rozhodlo o změně parametrů plaveckého bazénu, a to tak, že plavecký bazén bude mít parametry 25m x 10 drah a hloubku 2m, ve zbytku zůstala investiční akce beze změny. Následně byl vybrán zpracovatel projektové dokumentace – Architektonická kancelář Burian-Křivinka s.r.o., se kterým byla dne 7. 8. 2024 uzavřena smlouva o dílo na zpracování projektové dokumentace, ke které byl dne 14. 8. 2024 uzavřen dodatek. Zpracovaná projektová dokumentace byla odpůrci předána dne 17. 3. 2026. Dne 25. 3. 2026 bylo vydáno stavební povolení na celou akci, které nabylo právní moci dne 25. 4. 2026.
7. Dne 13. 5. 2025 obdržel odpůrce návrh na vyhlášení místního referenda s totožnou referendovou otázkou, kdy přípravný výbor navrhoval, aby součástí plánovaného aquaparku byl na místo městem plánovaného 25m bazénu s 10 drahami postaven 50m bazén

s 10 drahami. Část otázky „variabilně 25m s 20 drahami“ neznamená výstavbu 25m bazénu, ale jedná se stále o 50metrový bazén, který je pouze rozdělen pomocí plaveckých drah umístěných po delší straně bazénu, kdy jedna plavecká dráha má rozměr 2,5m. Otázka bezvadnosti podaného návrhu byla řešena i v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2025, č. j. 66 A 5/2025-23, jímž krajský soud určil, že návrh neměl nedostatky ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona o místním referendu. Vzhledem k tomu, že byl v únoru 2026 projekt výstavby nového aquacentra v pokročilé fázi přípravy a otázka velikosti plaveckého bazénu v Prostějově stále rezonovala a byla diskutována na různých mediálních platformách zejména ze strany plaveckého oddílu a jeho příznivců, Zastupitelstvo města Prostějova dne 23. 2. 2026 usnesením č. ZM/2026/20/31 rozhodlo o vyhlášení místního referenda. Otázka k rozhodnutí byla kompletně převzata od přípravného výboru z Návrhu na vyhlášení místního referenda a místní referendum bylo vyhlášeno na den 11. 4. 2026.

8. K samotnému návrhu odpůrce doplňuje, že referendová otázka byla podle jeho názoru formulována dostatečně určitě, srozumitelně a v souladu se zákonem o místním referendu, a pokud vůbec obsahuje navrhovatelem tvrzené vady, pak tyto nedosahují intenzity způsobilé ovlivnit svobodné rozhodování oprávněných osob ani zákonnost a legitimitu výsledku místního referenda. Nadto odpůrce uvádí, že navrhovatel neprokázal existenci konkrétního a reálného dopadu tvrzených vad na výsledek referenda ani na účast oprávněných osob, přičemž jeho tvrzení zůstávají pouze v rovině hypotetických úvah a spekulací.

III. Posouzení krajským soudem

9. Dle § 58 odst. 1 zákona o místním referendu *může návrh na vyslovení neplatnosti hlasování nebo neplatnosti rozhodnutí v místním referendu podat u soudu každá oprávněná osoba nebo přípravný výbor, mají-li za to, že a) došlo k takovému porušení ustanovení tohoto zákona, které mohlo ovlivnit jeho výsledek, b) bylo konáno místní referendum o věci, která nepatří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města, nebo c) bylo konáno místní referendum o věci, o níž místní referendum nelze podle § 6 konat.*
10. Podle § 58 odst. 2 zákona o místním referendu platí, že *návrh je třeba podat nejpozději do 10 dnů po vyhlášení výsledků hlasování.* Podle § 53 odst. 1 zákona o místním referendu platí, že lhůta určená podle dnů je zachována, je-li poslední den lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu, a to nejpozději do 16.00 hodin. V dané věci soud na základě odpůrcem předložené dokumentace uzavřel, že návrh byl podán včas.
11. Vzhledem ke splnění všech podmínek řízení bylo možné přistoupit k věcnému posouzení návrhu. Krajský soud tak učinil v souladu s § 91a odst. 3 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť jeho konání nepovažoval za nezbytné a účastníci jej ani nepožadovali.
12. Posuzovaný návrh je návrhem podaným v rámci tzv. následné ochrany místního referenda podle § 91a odst. 1 písm. c) s. ř. s. Ta slouží k následnému soudnímu přezkumu otázky přípustnosti konání a posuzování platnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu, přičemž krajský soud ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu k tomu zdůrazňuje, že tyto otázky: *„[j]e třeba hodnotit nikoliv restriktivním, formalistickým způsobem, nýbrž způsobem zohledňujícím skutečnost, že se jedná o jednu ze základních forem demokracie. Jinak řečeno, v pochybnostech by měly soudy rozhodovat ve prospěch konání místního referenda a vyslovení jeho neplatnosti připadá do úvahy jen tehdy, jestliže se jednoznačně prokáže, že referendum bylo provedeno protizákonným způsobem, resp. je zjevné, že nemělo být vůbec vyhlášeno“* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2012, č. j. Ars 1/2012-26, č. 2718/2012 Sb. NSS, obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10.

2012, čj. Ars 2/2012-43). Nadto při výkladu právních předpisů, které omezují možnosti vyhlášení místního referenda, je rovněž třeba mít na zřeteli požadavek v čl. 22 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), aby nejen zákonná úprava politických práv, ale i jejich výklad umožňovaly a ochraňovaly svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti.

13. Z tohoto obecného požadavku na hodnocení místního referenda a jeho výsledků vycházel krajský soud i v této věci.
14. Navrhovatel namítá, že položená referendová otázka byla nejednoznačná, hodnotově návodná, marketingově formulovaná, vnitřně složená a nesrozumitelná pro průměrného voliče, čímž porušuje zásady svobodného a informovaného hlasování; tyto vady reálně mohly ovlivnit jak výsledek místního referenda, tak i míru volební účasti.
15. Požadavek jednoznačnosti otázek upravuje § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, který předepisuje, že otázka položená v místním referendu musí být jednoznačně formulována tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“. Pro hlasování jsou tedy logicky vyloučeny otázky doplňovací, problematika místního referenda musí být uvozena režimem otázky zjišťovací. Další podmínkou je jednoznačnost položené otázky, otázka musí mít v příslušném kontextu relativně přesný význam, který neumožňuje konkurující výklad. Položená otázka tedy zjevně nesmí být matoucí, vnitřně rozporná, dezinformační, sugestivní či kapciózní, nekonkrétní či neurčitá. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. Ars 2/2012-43, *„při rozhodování o jednoznačnosti zvolených otázek podle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, je třeba poměřovat předloženou otázku nikoli „rigorózním právnickým okem“, ale zohlednit pohled běžného hlasujícího občana.“*
16. V tomto ohledu je sice argumentace navrhovatele relevantní, neboť posuzovanou referendovou otázku, resp. dílčí formulace v ní použité nazírá právě z hlediska potenciální nejasnosti, nesrozumitelnosti či návodnosti až podprahové marketingové manipulace. Přesto je krajský soud toho názoru, že v nyní projednávané věci neobstojí, a to z následujících důvodů.
17. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. Ars 2/2012-43 totiž dále konstatoval, že *„v rámci přezkumu místního referenda je třeba uvažovat o otázkách v celkovém kontextu správy věcí veřejných a místních a v otázkách jednoznačností respektovat jejich význam pro jejich běžného adresáta-voliče, který v místním referendu rozhoduje.“* Jinými slovy, teze o běžném hlasujícím občanovi se váže toliko ke schopnosti porozumět formulacím v referendové otázce. Tento koncept je v anglosaském common law známý jako *reasonable person* a je určitým standardem fiktivní osoby, s níž soudy při poměřování operují. Stručně řečeno: běžný volič musí vědět, o čem rozhoduje, čeho se otázka týká, měl by i rozumět důsledkům svého souhlasu či nesouhlasu v místním referendu. Z nastíněného rámce tedy plyne, že případná nejednoznačnost otázky musí dosahovat určité intenzity a navozovat matoucí a víceznačné interpretace běžnému adresátovi již při prvním čtení. Striktní interpretace by totiž nutně vedla k tomu, že by se zastupitelstva obcí snažila řadu nepohodlných otázek vetovat s poukazem na jejich nejednoznačnost.
18. Krajský soud je toho názoru, že právě tímto striktně-formalistickým směrem se ubírá i argumentace navrhovatele. Přestože tedy navrhovatel vnáší do svého hodnocení onen žádoucí „pohled běžného hlasujícího občana“, dle krajského soudu s ním nakládá odlišným způsobem. Zjednodušeně řečeno, operuje s hlasujícím občanem (voličem), který nemá žádné relevantní informace; netuší, o jakou obecní záležitost se jedná; nezná širší kontext věci a

tedy přichází do hlasovací místnosti hlasovat o referendové otázce bez alespoň základní znalosti věci, přičemž až formulace samotné referendové otázky jej přiměje (ovlivní) se rozhodnout pro jednu ze dvou nabízejících se alternativ. Za příklad takového přístupu považuje krajský soud tvrzení navrhovatele, že „*volič tak neodpovídal na otázku, nýbrž byl nucen reagovat na určité hodnotící sdělení*“ nebo že dílčí formulace otázky „*voliče staví do role laika, který by se v případě své záporné odpovědi postavil proti odbornému stanovisku.*“ Pomyslným vrcholem je pak tvrzení navrhovatele, že „*s ohledem na formulaci položené otázky lze předpokládat, že značná část oprávněných osob na svou účast v místním referendu rezignovala právě z důvodu její složitosti, nejednoznačnosti a návodnosti.*“ Přestože existence dostatečně a objektivně informovaného voliče i nadále zůstává spíše ideálem pro řádné fungování základních procedur v rámci zastupitelské (volby) či přímé (referendum) demokracie. Na straně druhé ale na voliče nelze ani nazírat jako na informacemi nedotčeného až samostatně nemyslicího jednotlivce, neschopného si učinit vlastní úsudek, který jednoduše podléhá manipulacím zvnějšku, jak činí navrhovatel (a jak začasť bohužel činí i řada volebních kampaní a v jejich rámci užívané praktiky politického marketingu).

19. Uvedené platí tím spíše pro místní referendum, které představuje významný prvek přímé demokracie v českém politickém systému a zásadní doplněk klasických mechanismů zastupitelské demokracie na komunální úrovni. Místní referendum může být zároveň hybatelem, který spolu s dalšími politickými právy s vazbou na místo (např. soubor práv občanů při jednání obecního zastupitelstva) podporuje aktivitu občanské komunity a posiluje demokratickou legitimitu. Jde o projev občanské kompetence vyjádřit se a rozhodovat o významných místních záležitostech. Při místním referendu jde o politické rozhodování, kde je předně věcí a odpovědností každého jednotlivého hlasujícího občana, jakým způsobem a na základě jakých informací si nakonec utvoří názor na položenou otázku. Na rozdíl od abstraktních a často vysoce politických otázek spojených tradičně s národními referendy má místní referendum úzkou vazbu k lokálním problémům. Voliči v něm rozhodují o věcech, které dobře znají, o problémech, jež se jich často osobně dotýkají. Na půdorysu české zákonné úpravy funguje referendum tzv. "zdola" v praxi často jako poslední "veto" občanů ve věcech náležejících do samostatné působnosti obce, demokratická pojistka na místní úrovni politického rozhodování. Zastupitelstvo obce totiž má zákonnou možnost o takto kritických otázkách místního života samo vyhlásit referendum, zjistit bezprostřední pohled občanů na připravované řešení a případně od nich získat silný mandát pro zásadní změnu obecního života. Pokud zastupitelstvo obce takovou možnost odmítá a snaží se, aniž jsou pro to dány zákonné důvody, všemi dostupnými prostředky místní referendum zablokovat, může to být zároveň signálem, že je "cosi shnilého v Království dánském" (srov. citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. Ars 2/2012-43).
20. Prizmatem výše uvedeného tedy krajský soud přistoupil k hodnocení dílčích námitek navrhovatele vůči referendové otázce, resp. některých zde použitých formulací. Hodnocení její potenciální nesrozumitelnosti či matoucího až manipulativního charakteru přitom krajský soud zasadil do kontextu událostí a okolností spojených s řešenou problematikou výstavby bazénu v rámci investiční akce „*Rozšíření Aquaparku v Prostějově – novostavba krytého bazénu.*“ Jak ostatně konstatoval i přípravný výbor pro konání místního referenda, který zastupitelstvu adresoval dne 13. 5. 2025 návrh na konání místního referenda s totožně formulovanou referendovou otázkou, v rámci zmíněného řízení před krajským soudem (pod sp. zn. 66 A 5/2025), „*výstavba plaveckého bazénu představuje v Prostějově intenzivně diskutované téma. Zatímco radniční koalice prosazuje výstavbu 25metrového bazénu, opozice a občanská společnost reprezentovaná místním plaveckým oddílem usilují o vybudování bazénu o*

délce 50 metrů. Stávající bazén zjevně nevyhovuje potřebám plaveckého oddílu ani široké veřejnosti. Radniční koalice prosazuje svou variantu prostřednictvím obecního periodika Prostějovské radniční listy a současně podniká kroky k zamezení uskutečnění místního referenda.“

Je tak zcela nezpochybnitelnou skutečností, že výstavba bazénu byla a je v rámci života ve městě Prostějov poměrně široce diskutovaným tématem. Stěží tak lze předpokládat, že k potenciálnímu občanovi hlasujícímu v místním referendu se informace o této záležitosti nikterak nedostaly a tedy, že v rámci hlasování neměl ponětí o tom, o čem hlasuje, jaké varianty jsou ve hře, resp. jaká stanovisko zastává zastupitelstvo města v rámci již dlouhodobě avizované výstavby a jaké jsou požadavky skupin prosazující jiný projekt.

21. V tomto ohledu je třeba odmítnout námitku navrhovatele, že volič díky nejednoznačné formulaci otázky vlastně musel volit (anebo nevolit vůbec) jednu z mnoha nabízejících se alternativ. Z referendové otázky je totiž jednoznačně zřejmé, že ve hře byly pouze dvě varianty řešení investiční akce, tzn. ta zastupitelstvem přijatá (a veřejnosti prezentovaná) varianta s plaveckým bazénem s parametry 25m x 10 drah a hloubkou 2m a s relaxačně – zábavní částí s vodními atrakcemi a saunovým světem, anebo varianta s větším bazénem (s alternativně navrženými plaveckými dráhami) společně s wellness a saunovým centrem. V referendu se tak rozhodovalo o jednom funkčním investičním celku, který by obsahoval bazén s délkou 50m a 10 drahami. Wellness, sauny, plavecký bazén i jeho využití tvoří součást zamýšleného projektu a nebyly předmětem hlasování v místním referendu, předmětem byla pouze délka plaveckého bazénu. Z referendové otázky tudíž nikterak nevyplývá, že by volič mohl hlasovat i o dalších variantách, kupříkladu samostatně o wellness centru či odlišném počtu drah atp., jak uvádí navrhovatel. Ostatně pouze na okraj soud v tomto ohledu doplňuje, že takový postup by vedl k rozmělnění názorového spektra občanů, což by obci neposkytlo jednoznačný názorový podklad ve vztahu k realizaci schváleného záměru, resp. k jeho zpracování.
22. Pokud navrhovatel poukazuje na návodnost otázky a nepřípustné schopnosti ovlivnit rozhodování části voličů ve prospěch odpovědi „ANO“, ani s tímto hodnocením krajský soud nesouhlasí, byť jistou účelovost ve formulaci referendové otázky zde spatřovat lze, ale ta se nachází v přípustných mezích. Bylo by totiž ze strany krajského soudu naivní odhlížet od skutečnosti, že v politickém prostředí možnost nastolení tématu či otázky (agenda setting) patří k tradičním politickým (marketingovým) nástrojům, jak ovlivnit rozhodování o dané záležitosti a případně docílit žádoucího výsledku. Ve vztahu k referendu se tato skutečnost promítá právě do možnosti formulovat referendovou otázku a tedy nastolit problematickou agendu, o níž se má rozhodovat v lidovém hlasování, začasť i proti vůli aktuální vlády. Místní referendum iniciované 'zdola' přípravným výborem (účelovým společenstvím alespoň tří oprávněných osob ve smyslu § 2, § 9 odst. 1 zákona o místním referendu) představuje často poslední možnost občanů obce zaujmout stanovisko ke kontroverzním investičním záměrům s dalekosáhlými důsledky, jejichž projednání neproběhlo transparentně – nejen v případech vyloženě korupčního jednání, ale i tam, kde orgány obce pouze místní veřejnost nedostatečně informovaly o skutečných parametrech projektu. Dle Ústavního soudu je místní referendum „významnou demokratickou pojistkou proti selhání či nezákonnému postupu volených orgánů obce.“ (srov. náleze ze dne 9. 2. 2012, sp. zn. III. ÚS 263/09). Tak tomu do jisté míry bylo i v nyní projednávané věci, kdy formulaci předmětné referendové otázky provedl přípravný výbor, který usiloval o vyhlášení místního referenda právě za účelem nastolení agendy do veřejného prostoru v podobě alternativní varianty k zastupitelstvem prosazované variantě výstavby krytého bazénu. Specifikem ovšem je, že zastupitelstvo města následně vyhlásilo místní

referendum, pro které ovšem otázku plně převzalo od přípravného výboru, který totožnou otázku formuloval již v návrhu. Tudíž potenciální snaha jednoho či druhého z protichůdných táborů nepřipustně ovlivnit a usměrnit nastolenou agendu (ať již samotnou formulací otázky či naopak zabráněním předložit jí v daném znění) se zde v podstatě vytrácí.

23. Každopádně platí, jak již bylo zmíněno, hranice takovému nepřipustnému politickému chování při formulaci referendové otázky stanoví primárně zákon o místním referendu, kdy nejednoznačná (kapciózní, sugestivní, matoucí či zcela neurčitá) otázka je sama o sobě důvodem nepřipustnosti takové otázky ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Významnou roli pak samozřejmě sehrává judikatura, přičemž úkolem soudů je jednak v rámci tzv. předběžné soudní ochrany místního referenda dbát na dodržení požadavku, aby místnímu referendu nebyly kladeny do cesty příliš formální a nepřiměřené překážky, jež by znemožňovaly jeho konání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2022, č. j. Ars 3/2022-52), jednak v rámci tzv. následného soudního přezkumu otázky přípustnosti konání a posuzování platnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu zohlednit výše formulovaná kritéria. Ta byla dle krajského soudu v nyní projednávaném případě dodržena, byť samozřejmě z čistě lingvistického pohledu by bylo lze si představit jednoznačněji formulovanou otázku. Jak ovšem zdůraznil i Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. Ars 2/2012-43, „*absolutní lingvistická jednoznačnost je spíše ideálem, kterému je možno se při formulaci otázek přibližovat, než jej reálně docílit. Ani samotná lingvistická věda někdy nenabízí mluvčím jednotná řešení, vždyť živoucí jazyková realita se často jeví jako mnohovýstevnatá a kolísající. I s touto lingvistickou výhradou je ale třeba trvat na tom, že je žádoucí, aby otázka byla přiměřeně stručná, přehledná a syntakticky nekomplikovaná. Případná delší či složitější otázka nemusí nutně znamenat nejednoznačnost už z toho důvodu, že některé palčivé komunální problémy je obtížné formulovat v krátké a jednoduché větě.*“
24. Pokud jde o tvrzení navrhovatele, že právě formulace referendové otázky měla za důsledek nízkou účast občanů na hlasování, jedná se o zcela hypotetické, nikterak nepodložené a stěží akceptovatelné tvrzení a domněnku. Nadto krajský soud uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že otázka neplatnosti hlasování je předmětem samostatného návrhu, o němž je před zdejším soudem vedeno řízení pod sp. zn. 73 A 21/2026.
25. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že otázka pro místní referendum byla zákonná, dostatečně určitá a srozumitelná pro hlasujícího občana a tvrzené vady nedosahují intenzity způsobilé zpochybnit legitimitu referenda, a je namístě respektovat rozhodnutí, v nynějším případě přesněji řečeno výsledek hlasování referenda mající za následek nezávažnost rozhodnutí v místním referendu z důvodu nízké účasti. Z uvedených důvodů proto krajský soud návrh navrhovatele podle § 91a odst. 3 s. ř. s. bez nařízení jednání zamítl (výrok I.).
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 93 odst. 4 s. ř. s., když v daném typu řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

Poučení:

Rozhodnutí nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. května 2026

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu